

Својеручни запис Светог Василија Острошког, из 1666. године

Василије милошћу Божијом митрополит Захумски и Херцеговски. Пишем увјерења ради истине да знају христијани како бих неко вријеме у Острогу у пустињи. И приложих овдје усрдно труд и имање своје не поштедјех. Бога ради и Свете Богородице милости ради. И понових и за неку братију, како се сама ствар собом каже. Многи ми пакост чинише, али Бог ми помоћник би у сваком дјелу добром. И пишем на сазнање службеницима црквеним, који послѣ мене будете служили Богу и Светој Богородици у Острогу, у студеној стијени, топлине ради Божије, да знате и ви и христијани који послѣ мене будете, да купих Вељи До за дванаест гроша и по; и Спижића земљу у Добром Пољу, од пута до ријеке, и са јазом, за два гроша, а што је његово било под лозом, то је приложио цркви: и да сам купио Зануглицу у Милановићу у Раичу и Вумила, за грош и букилу пшенице, а пшеница скупа бијаше: и у Петра Живковића да сам купио Зануглицу за два гроша, а више што сам му дао, види Бог и Света Богородица. То све приложих и дах цркви у Острогу за прехрањивање и утјешење братије. Гдје ми је тамо други труд и имање, које приложих и потроших за своју душу од свега усрђа, ту и заједно да је и ово више писано. Све предадох у руке Вишњега и Светој Богородици. Љето 1666. Тако да се зна. И ко би покушао нешто да одузме од манастира, однио Господ Бог таквом разоритељу његов дом, кућу и стоку са синовима и све његово имање да му Господ Бог порази и распе изненада у вијеке. Да му траг и оцак погине за вијек. Амин.